

J. Chr. Møller: Det foreliggende Lovforslag er jo i alt væsentligt et Resultat af de Forhandlinger, der har været ført i de forskellige Sparekommissioner, der har været nedsat for om muligt at tilvejebringe en bedre Balance i vore Statsvirksomheder. Udgifterne til Lønninger og andre Ydelser til Tjenestemændene spiller en ikke ringe Rolle — ja, jeg vil hellere sige en stor Rolle i Statsvirksomhedernes Budget. Det glæder mig, at de Forhandlinger, der er ført mellem den højtærede Finansminister og Tjenestemandorganisationerne, er ført med god Forstaaelse fra begge Sider. Derigennem har Tjenestemændene erkendt, at Forholdene er vanskelige, og at det bliver nødvendigt ogsaa for Fremtiden at slaa af paa sine Krav.

Man kan naturligvis ikke sige, at vi er naaet særlig langt ved disse Forhandlinger og det her foreliggende Lovforslag. Det Beløb, der spares ved denne Overenskomst, er opgivet noget forskelligt fra de forskellige Sider. Maaden, hvorpaa Loven administreres, kan naturligvis ogsaa betyde noget. Det, jeg lægger den allerstørste Vægt paa, er, at man har søgt saa vidt muligt at komme bort fra eller dog reducere Overarbejds- eller Overtidsbetalingen. Der kan en fornuftig Administration, hvor det drejer sig om saa mange Tjenestemænd, komme til at betyde ikke saa lidt. 8 Timers Arbejdsdagen, hvorved det gælder om at opnaa en intensiv Udnyttelse af alle de 8 Timer, staar jo foreløbig fast, selv om der nu under visse Forhold kan arbejdes længere. Vi er sikkert alle enige om, at vi er inde i en stærkt nedadgaaende Periode, og jeg kan sige, at dette gælder baade for Land og By; Beregninger og Overslag fra tidligere Tid gælder ikke mere. For at vi kan komme vel igennem denne Nedgangsperiode, bliver det sikkert nødvendigt, at vi alle kommer til at revidere vore Anskuelser; det kunde ogsaa være, at den Tid kunde komme, da man kom til at revidere Opfattelsen af den lovbestede 8 Timers Arbejdsdag.

Jeg skal ikke komme ind paa Detailler med Hensyn til Lovforslaget; den højtærede Finansminister har jo gennemgaaet det udførligt, det samme gælder Venstres Ordfører, og da Lovforslaget i alt væsentligt er i Overensstemmelse med Sparekommissionens Betænkning af 21. Februar, er der ikke megen Anledning dertil. Jeg haaber, at denne Forhandling med Tjenestemændene maa tjene som Eksempel for fremtidige Forhandlinger,

og at Tjenestemændene vil forstaa at resignere, hvor det er nødvendigt, og hvor Samfundets økonomiske Stilling kræver det. Det forekommer mig at være en god Begyndelse, og jeg vil haabe, at den højtærede Finansminister, hvis han oftere skulde komme til at forhandle med Tjenestemændene om lignende Forhold, maa have den samme heldige Haand, som han har haft denne Gang. Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig Fremme i det høje Ting.

Vejstrup: Det foreliggende Lovforslag drejer sig om Ændringer i den saakaldte Statstjenestemandsløvslov. Denne Lov har nu virket i mere end to Aar, og der er sikkert Grund til ved denne Lejlighed at udtale, at den har virket i meget høj Grad til de Menneskers Tilfredshed, som den angaar. Selvfølgelig har der ved adskillige Lejligheder været Ønsker fremme om en ændret Placering dels af enkelte Tjenestemænd, dels af enkelte Tjenestemænd, men i al Almindelighed tror jeg, man maa sige, at Loven har virket til Tjenestemændenes Tilfredshed. Naar det drejer sig om saa stort et Lovværk — her er jo Tale om en Lov, som indeholder 1300—1400 Paragraffer — synes jeg ikke, man kan forbylde over, at der nu fremkommer Krav om Ændringer, og Grunden dertil er ikke lovtekniske Mangler, men det er Forholdene, som har ført med sig, at man maa tage Reglerne i Tjenestemandsløvsloven op til Overvejelse. Man kunde snarere forbylde over, at der ikke tidligere er fremkommet Krav om ganske anderledes gennemgribende Ændringer. Jeg hørte vel den højtærede Finansminister sige, at der var gennemført adskillige Ændringer, men det er ligeledes Ændringer, som Forholdene har ført med sig, idet de skyldes de sønderjydske Landsdeles Indlemmelse i Danmark. Jeg mener altsaa, der er Anledning til at udtale, at det Arbejde, der er udført af den store Lønningsskommission, er overordentlig dygtigt og fortjenstfuldt, der er her lagt et Grundlag for Statstjenestemændenes Lønninger, som jeg tror har Bærekraft langt ind i Fremtiden.

Begrundelsen for det foreliggende Forslag er, som sagt, ikke tekniske Fejl i Lovens Opbygning, men ganske simpelt den Spareteori, som det er blevet nødvendigt at beskæftige sig med. Kravets Rettigelse forekommer mig aabenbar under